

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer 'En Ya'aqov

agadot Bavli vi-Yerushalmi 'im perushe ve-ha-ḥidushim she-ba'u bo
ke-khol asher nidpesu kamah pa'amim : u-ve-tosefet ma'alot rabim

Ibn-Ḥaviv, Ya'aqov Ben-Shelomoh

המלש ןב בקעי, ביבח-ןבא

[Kaliningrad?], [1860?]

הליגמ תכסמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9313

ירמיה ט' הדא סימנא *מקל שקד אני רואה מה הלון הזה
 משהוציא את נצו ועד שהוא גומר פירותיו כ"א
 יום כך משהובקעה העיר עד שחרב הבית כ"א
 יום. מאן דאמר באחד באב חרב הבית בט'
 לחדש הובקעה העיר ומ"ד בט' באב חרב הבית
 ב"ז בתמוז הובקעה העיר א"ד יוחנן אלף פרחי
 כהונה ברחו ונתהבהבו לחוד קלתותים של בהמ"ק
 וכלן נשרפו מיד ולא נשתייר אלא יהושע בן יהוצדק
 הה"ד *אוד מוצל מאש:

זכריה ג

מסכת מגילה

פרק ראשון

עו רבי יוחנן ור"ל חד אמ' נביאים וכתובים עתידים
 ליבטל וה' הומשי תורה אין עתידין ליבטל
 דברים ה מה טעם *קול גדול ולא יסף ר"ל אמר אף מגלת
 אסתר והלכות אין עתידין ליבטל נאמר להלן ולא
 יסף ונאמר כאן וזכרם לא יסף מזרעם. והלכות
 חזקיה ג שנאמר *הליכות עולם לו כתיב *ויהי כל הארץ
 נדא' יא שפה אחת ודברים אחדים ר"א ור' יוחנן חד אמר

בט' זאב: נתהבהבו נקרכו: קלתותים סלים:
 עתידים ליבטל פי' לא הנטיק הקב"ה שלא יגרום הקטן
 בעולם זא' מן הזמנים ליבטל ועל אלו הנטיק שלא
 תבטל כמו מגילת אסתר וזכרם לא יסף מזרעם:

ירושלמי מגילה שלה

שהיו מדברים בע' לשון וחרינתא אמר שהיו
מדברים בלשון יחידו של עולם בלשון הקדש:
אנטונינוס אמר לר' מוכלני את מלויתן לעלמא עו
דאתי א"ל אין א"ל מן אימר פסחא
לא אוכלתני ומלויתן לעלמא דאתי מיכלתני א"ל
ומה נעביד לך באימר פסחא כתיב * וכל ערל לא
יאכל בו כיון דשמע בן אזל וגזר גרמיה אתגא
לגבי רבי א"ל חמית גזרית א"ל כדידי לא אסתכלית
מן יומי ובדידך אסתכלית ולמה נקרא שמו רבינו
הקדוש שלא הביט במילתו מימיו הדא אמרת
דאתגייר אנטונינוס ומילהון דרבנין אמרין דאתגייר
אנטונינו דמר חזקיה ור' אבהו אמרין אם באים גרי
צדק לעתיד לבא אנטונינוס יבא בראש כלם:

מסכת חגיגה

פרק ראשון

א"ר יהושע ב"ל מניין שכל המקיים מצות ראיה עח
כאלו מקברל פני שכינת מן הכא * שלש דברים יג
פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני הארון ה'.
עני וידו רחבה קורא אני עליו * איש כמתנת ידו ^{סס}
וכל ערל וגו' אכילת לוייתן אכילה רוחנית ובעת הסעודה חלף
הלך לו הגוף ואבריו ולא יהיה כל ערלת בשר בעת ההיא:
כמתנת ידו כיון שכלבו לבו לתת יותר מן הראוי לו הרי זה
מתנת ידו אבל העשיר שקופץ ידו ואינו נותן כפי הראוי